

U-jazdowski

karta do patrzenia

Okno na Kolekcję

OKNO NA KOLEKCJĘ

Przyjrzyj się uważnie i udziel do odpowiedzi na pytania.

Użyj wyobraźni...

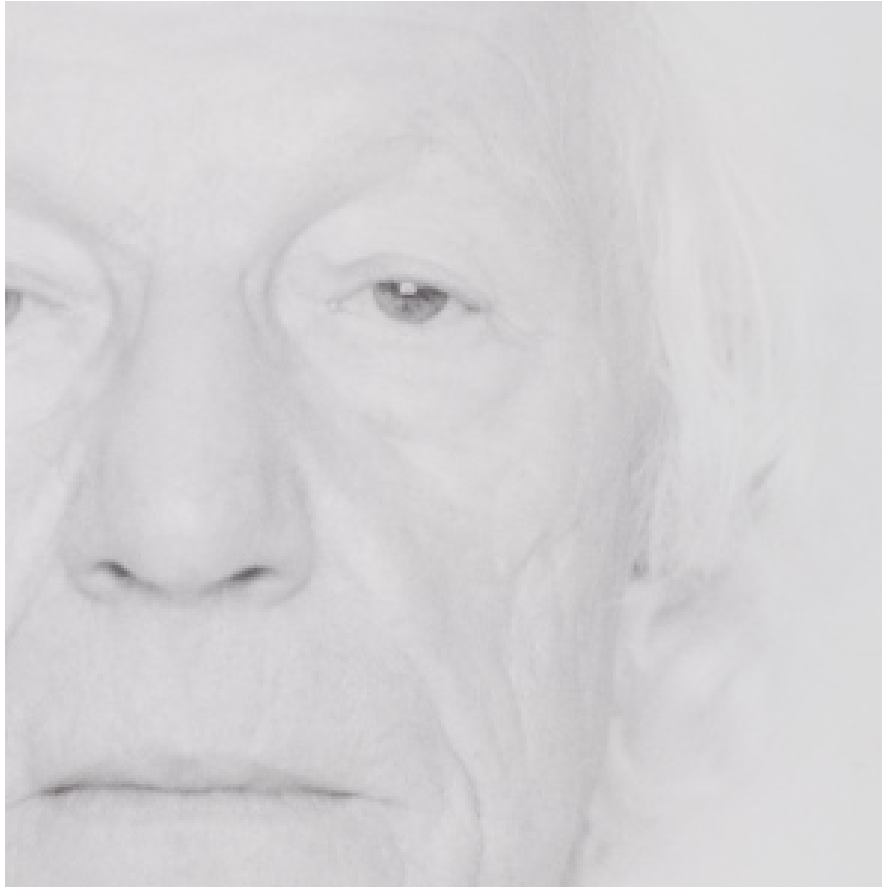
Co widzisz?

Czego to może być fragment?

Ile odcieni szarości widzisz?

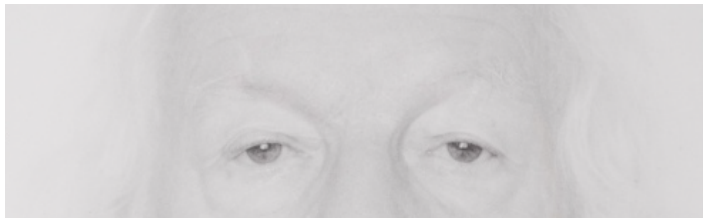
Jak myślisz czy jest to fragment obrazu czy fotografii?

Kim może być postać?

Czy możesz opisać emocje jakie widzisz?

Czy oczy które widzisz mogą należeć do jednej osoby?

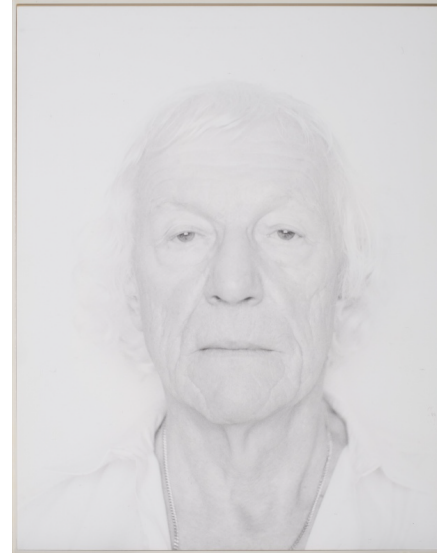
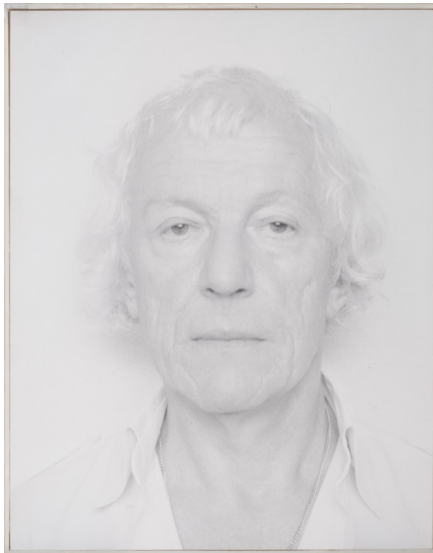
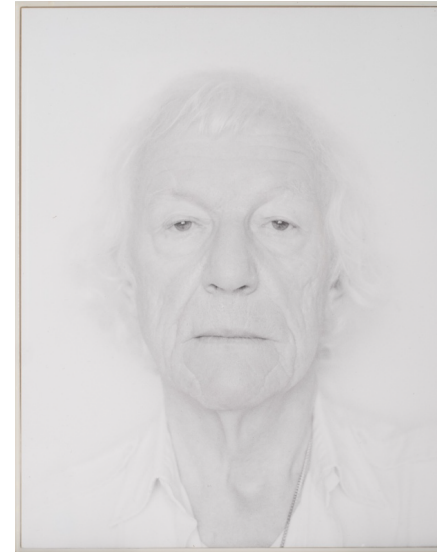
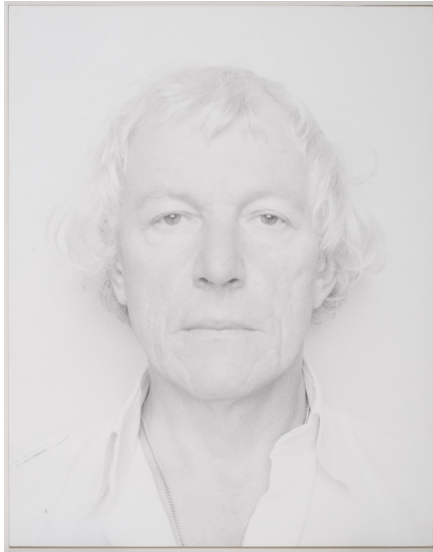
Jak myślisz czy zdjęcia zrobiono w tym samym momencie czy dzieli je duża odległość czasu?

Jakie emocje widzisz na tych 6 fragmentach?

Zobacz prace w całości

Czym różnią się zdjęcia które widzisz?

Czy jest to ta sama osoba?

Czy jest to jedno i to samo zdjęcie?

Roman Opałka tytuły prac: Opałka 1965/1 -∞, detal 2000381, 2014123, 2140381, 4339103, 4430918, 4444481.

Nowa zakupiona praca składa się z sześciu odbitek fotograficznych przedstawiających autoportret artysty oraz zapisu dźwiękowego głosu artysty. Została stworzona jako dzieło site-specific i pokazana po raz pierwszy na wystawie Redukta (kurator: Jurgen Blum-Kwiatkowski) w Zamku Ujazdowskim w 1991 roku. Artysta osobiście wybrał dla niej miejsce w jednej z baszt zamkowych i był obecny przy jej aranżacji zaprojektowanej specjalnie do tego miejsca. W kolejnych edycjach Kolekcji CSW-ZU w latach dziewięćdziesiątych i dwutysięcznych praca Opałki zawsze prezentowana była w tym samym, zarezerwowanym dla niej miejscu w baszcie północnej na pierwszym piętrze. Jest to jedno z tych dzieł, które są trwale związane z historią programową naszej instytucji, tożsamością Zamku Ujazdowskiego i jedną z ważniejszych wystaw, jakie miały miejsce w Polsce na początku lat 90. XX wieku.

Roman Opałka używał kolorów w sposób konceptualny, nie dla estetyki samej w sobie, ale jako medium do badania fundamentalnych pytań o czas, życie i przemijanie, czyniąc z monochromatycznej palety narzędzie do wizualizacji ludzkiej egzystencji. W malarstwie wykorzystuje te kolory malując od najciemniejszej do najjaśniejszej. Artysta maluje białe liczby na szarym tle, które stopniowo rozjaśnia, dążąc do bieli na bieli i nieskończoności. Celem Opałki było wizualne odzwierciedlenie upływu czasu i egzystencji, co ewoluowało od pierwotnego „nicości” (zero) do „jedyńki” (życia) i powrotu do nicości, aż do całkowitej bieli na bieli, a kolory (szarość i biel) symbolizowały przemijanie i absolutyzm.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury - państwowego funduszu celowego w ramach Rozwoju Kolekcji Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski.